

- Komisija je storila očitno napako s tem, da je razlagala, da člen 11(4) Direktive 2003/54/ES ne zahteva, da nacionalni organi navedejo in dokažejo obstoj razlogov za zanesljivost oskrbe, da bi sprejeli ukrepe, ki niso v skladu s pravili usklajevanja iz Direktive. Taka razlaga je v nasprotju z obveznostjo ozke razlage izjem.
 - Komisijina razlaga člena 11(4) Direktive 2003/54/ES naj bi pomenila, da se državam članicam dovoli nedoločena uporaba pravila, ki se ga v skladu s členom 114 Pogodbe lahko uporablja samo prehodno. Razlaga Komisije je tako nezdržljiva s pravno podlago Direktive 2003/54/ES.
 - Komisija je storila očitno napako s tem, da je izračunala 15 % prag iz Direktive 2003/54/ES tako, da nima več polnega učinka, kot je namen zakonodajalca Unije.
 - Komisija je storila očitno napako, ker ne obstajajo težave z zanesljivostjo oskrbe v Španiji, ki bi utemeljevale sprejetje prijavljenega ukrepa.
 - Prijavljeni ukrep ne spoštuje pogojev iz člena 3(2) Direktive 2003/54/ES, ki določa, da morajo biti obveznosti javnih storitev jasno določene, pregledne, nediskriminatorne in preverljive ter morajo elektroenergetskim podjetjem v Uniji zagotavljati dostop do nacionalnih odjemalcev pod enakimi pogoji.
2. Drugi tožbeni razlog je, da je Komisija storila očitno napako s tem, da je menila, da se člen 106(2) Pogodbe uporablja za prijavljeni ukrep. Na podlagi tega tožbenega razloga tožeči stranki zatrjujeta:
- Komisija je storila očitno napako, ker je menila, da je zaradi določbe v členu 11(4) Direktive 2003/54/ES nepotrebno preveriti, ali so v obravnavanem primeru izpolnjeni pogoji, ki so nujni za določitev obveznosti javnih storitev.
 - Komisija je storila očitno napako, ker ni pravilno presodila sorazmernosti prijavljenega ukrepa in je preučitev omejila le na ugotovitev, da ni presežne izravnave.
 - Komisija pri uporabi člena 106(2) Pogodbe ni preučila kršitve, ki jo prijavljeni ukrep pomeni za lastninsko pravico iz Listine EU o temeljnih pravicah.

3. Tretji tožbeni razlog temelji na kršitvi, povezani z nekaterimi postopkovnimi vidiki. V zvezi s tem tožeči stranki navajata:

- Komisija je kršila člen 108 Pogodbe in člen 4(4) Uredbe št. 659/1999 ⁽²⁾ ker ni začela formalne preiskave, kljub temu da so obstajali objektivni in usklajeni indici, ki so kazali na to, da so obstajale resne težave pri presoji združljivosti prijavljenega ukrepa.
- Komisija je zlorabila svoja pooblastila ker je fazo predobjave uporabila z namenom izogniti se uvedbi formalnega postopka preiskave.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES (UL L 176, str. 37).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Melli Bank proti Svetu

(Zadeva T-492/10)

(2010/C 328/82)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Melli Bank plc (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC in R. Blakeley, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti točke 5, oddelka B, priloge II k Sklepu Sveta 2010/413/SZVP ⁽¹⁾ v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- razglasitev ničnosti točke 3, oddelka B, priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 668/2010 ⁽²⁾ v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- člen 7(2)(d) Uredbe Sveta (ES) št. 423/2007 ⁽³⁾ naj se razglasi za neuporabljivega za tožečo stranko; in
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi predlaga razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 668/2010 in Sklepa Sveta 2010/413/SZVP v delu, v katerem je tožeča stranka uvrščena na seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov, katerih sredstva in gospodarski viri se zamrznejo v skladu s temi predpisi. Tožeča stranka se poleg tega v skladu s členom 277 PDEU sklicuje na to, da je člen 7(2)(d) Uredbe št. 423/2007 neuporabljiv.

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da sta bila izpodbijana Uredba in Sklep sprejeta ob kršenju njenih pravic do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva, ker na podlagi razlogov, ki jih je navedel Svet, ni mogla razumeti na kakšni podlagi je bila uvrščena na seznam in na kateri je bilo posledično zamrznjeno njeno premoženje. Tožeča stranka nadalje trdi, da je Svet poleg tega ni seznanil z dokazi in/ali dokumenti iz spisa, na katere se je skliceval, tako da glede svoje uvrstitve na seznam ni mogla sprejeti stališča.

Drugič vsebinska merila za njeno uvrstitev na seznam niso bila izpolnjena in/ali Svet je storil očitno napako pri presoji ali so ta merila izpolnjena. Tožeča stranka namreč ni „v lasti ali pod nadzorom“ subjekta, ki je dejaven, neposredno povezan oziroma podpira domnevne dejavnosti Irana, ki so nevarne za vidika širjenja jedrskega orožja ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja v smislu, ki je bil dan izrazu „v lasti ali pod nadzorom“ v sodbi *Melli Bank proti Svetu*, T-246/08 ⁽⁴⁾.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da sta člen 7(2)(d) Uredbe št. 423/2007 in/ali člen 20(1)(b) Sklepa Sveta 2010/413/SZVP protipravna, kolikor sta kogentna predpisa in zavezujeta Svet, da uvrsti na seznam vsako hčerinsko družbo matične družbe, ki je uvrščena na seznam.

Četrtič, tožeča stranka navaja, da niso izpolnjeni materialni pogoji za uvrstitev na seznam njihove matične družbe in s tem tudi ne za uvrstitev na seznam, in/ali Svet naj bi storil očitno napako pri presoji, ko je preizkusil ali so ti pogoji izpolnjeni. Tožeča stranka navaja, da v kolikor je njihova matična družba uspešna pri izpodbijanju Uredbe Sveta (ES) št. 1100/2009 ⁽⁵⁾ (zadeva T-35/10) ⁽⁶⁾ in Direktive Sveta 2008/475/ES ⁽⁷⁾ (zadeva T-390/08 ⁽⁸⁾), je treba za nične razglasiti Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 668/2010 in Sklep Sveta 2010/413/SZVP v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko.

Petič, tožeča stranka trdi, da uvrstitev na seznam in zamrznitev vseh sredstev po svetu ni v razumni zvezi s ciljem, ki mu sledi Svet, in da kršita njeno lastninsko pravico. Nadalje trdi, da so naloženi omejevalni ukrepi nesorazmerni, ker ji bistveno škodijo in niso omejevalni ukrepi, ki najmanj odločilno vplivajo in bi jih bilo mogoče uporabiti.

- ⁽¹⁾ Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39).
- ⁽²⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 23/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 195, str. 25).
- ⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 103, str. 1).
- ⁽⁴⁾ Združeni zadevi T-246/08 in T-332/08, *Melli Bank proti Svetu*, ZOdl., str. II-2629, zoper katero je bila vložena tožba (zadeva C-380/09 P, *Melli Bank proti Svetu*, UL 2009, C 282, str. 30).
- ⁽⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1100/2009 z dne 17. novembra 2009 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Sklepa 2008/475/ES (UL L 303, str. 31).
- ⁽⁶⁾ Zadeva T-35/10, *Bank Melli Iran proti Svetu*, UL C 100, str. 47.
- ⁽⁷⁾ 2008/475/ES: Sklep Sveta z dne 23. junija 2008 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 163, str. 29).
- ⁽⁸⁾ Združena zadeva T-390/08, *Bank Melli Iran proti Svetu*, ZOdl., str. II-3967, zoper katero je bila vložena tožba (zadeva C-548/09 P, *Bank Melli Iran proti Svetu*, UL C 80, str. 10).

Tožba, vložena 7. oktobra 2010 – Persia International Bank proti Svetu

(Zadeva T-493/10)

(2010/C 328/83)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Persia International Bank plc (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC in R. Blakeley, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti točke 2, oddelka B, priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 668/2010 ⁽¹⁾ v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;